

УСПЕНИЕ НА СВЕТИ МЕТОДИЙ СЛАВЯНОБЪЛГАРСКИ

Св. Методий бил по-голям роден брат на славянския равноапостол Константин Философ – свети Кирил . В ранната си младост той бил избран военно поприще и десет години управлявал някаква славянска област, подвластна на византийския император. Той обаче почувствал Божието призвание, отказал се от високото си положение и постъпил в манастира, намиращ се в планината Олимп (Мала Азия). Подир някое време тук при него дошъл и по-малкият му брат Константин. От това време те не са се разделяли до смъртта си и заедно извършили великото и забележително дело – създаване на славянската писменост и на християнската просвета всред славяните.

В Моравия светите братя заедно учили народа на християнската вяра с достъпен славянски език и това продължило до смъртта на св. Кирил в Рим. Поради коварните замисли на немското духовенство свети Методий не могъл да се върне в Моравия, а останал в съседната Панония, чийто княз Коцел го върнал обратно при папа Адриан II с молба да го ръкоположи за епископ. От това време свети Методий от обикновен мисионер станал архиепископ на Панония и Моравия, който се подчинявал направо на римския първосветител.

Но клеветите продължавали: ту го обвинявали пред местния княз, че Методий открито изобличава неговия нечист живот; ту на римския папа внушавали, че Методий иска да откъсне от неговия диоцез Моравия и Панония; ту в Цариград изпращали съобщения, че Методий много се приспособил към римския папа. Поради това великият светител трябвало вече в преклонна възраст навсякъде лично да се

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

явява и да изобличава нанасяните клевети. Най-после враговете успели да го хвърлят в затвора за две и половина години, откъдето бил освободен само поради строгата заповед на папа Йоан VIII.

И всред борбата с ожесточените врагове свети Методий продължавал своето дело на славянски равноапостол, като проповядвал словото на божествената истина и като превеждал от гръцки на славянски език свещените книги. Той оставил като скъпоценно наследство превода на всички канонически книги на Свещеното писание и превода на църковноправния сборник Номоканон. Свети Методий Славянобългарски починал на 6 април 885 г. и бил погребан във Велеград и – според житието му – "лежи във великата моравска църква, от лявата страна, в стената зад олтара на света Богородица". Древната му служба се запазила в ръкописи от XIII век.

© Жития на светците. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).